

Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp
Tuần Báo Phát Triển Điện Năng

Điện thư: bientap.tbptdn@gmail.com Web: WWW.VOVINET.ORG

Tuần báo Điện Khí Phân Giải, dành riêng cho bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Số 1474 8 tháng 10 năm 2023

Thức Giác

*Thức giác minh tâm tự tiến xuyên
Đạo đời chung hội tâm thân yên
Chờ tâm khai triển duyên lành tốt
Học hỏi không ngừng tự cảm yên*

Lương Sĩ Hằng

Mục Bé Tám 1997

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải toả uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

*Kính bái,
Bé Tám*

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường:

- 1) Tại sao làm người không chịu trách nhiệm lấy chính mình ?
- 2) Nhon tâm bất túc hà thời túc ?
- 3) Đạo tâm cần nói nhiều hay nói ít ?
- 4) Tình người sẽ xuất hiện trong lúc nào ?
- 5) Tình người sống động ở nơi nào ?
- 6) Nhon loại nhộn nhịp tranh giành cho sự sống tại sao ?
- 7) Trời đất có gì lạ ?

1) Atlantic city, 11/07/97 4 :45 AM

Hỏi : Tại sao làm người không chịu trách nhiệm lấy chính mình ?

Đáp : Làm người không chịu trách nhiệm lấy chính mình, tại vì lúc chào đời được sự quý yêu của cha mẹ, nhờ cậy sự đìu tiên ở bên ngoài, sanh ra một tập quán ý lại, ham vui, ca tụng chuyện đời, quên nguyên lý sanh tồn của chính mình, lúc nào cũng lo nhưng không biết tại sao phải lo

Kệ :

Khổ hành không biết tiến quanh co

Ôm chấp tạo mê khó dẫn dò

Trí đạo không thành tâm loạn động

Làm người ôm xác vẫn mê mò

2) Atlantic city, 12/07/97 4 :50 AM

Hỏi : Nhơn tâm bất túc hà thời túc ?

Đáp : Thừa làm người mang túi tham không đáy, lúc nào cũng không đầy đủ vì lòng tham nhiều hơn hành giải nghiệp tâm. Cho nên lúc nào cũng vướng bận, cuối cùng cũng chẳng đi đến đâu, khổ tưởng làm là sung sướng, không sao hiểu được nguyên năng sẵn có của chính mình

Kệ :

Tình đời bận rộn trí không minh

Bỏ ngỡ không minh rõ chính mình

Tình đạo tình đời không lối thoát

Hành thông chơn pháp tự mình minh

3) Atlantic city, 13/07/97 4 :30 AM

Hỏi : Đạo tâm cần nói nhiều hay nói ít ?

Đáp : Thừa đạo là sự quân bình của nội tâm, cần sửa tánh tu tâm thì mới rõ đạo. Ngược lại miệng nói đạo và tâm không sửa thì không bao giờ hiểu đạo, không khác gì người tu thiền bị hôn trầm, luồng điện chánh giác không thoát khỏi bộ đầu, đâm ra tranh chấp phê phán người khác, nhưng không bao giờ chịu sửa mình, lỡ đạo lỡ đời, suốt kiếp không đi đến đâu

Kệ :

Không thông chẳng rõ đuôi đầu động

Lý thuyết ê a chẳng giải thông

Đời đạo không thành tâm ác độc

Quân bình không học cứ chờ mong

4) Montréal, 14/07/97 4 :25 AM

Hỏi : Tình người sẽ xuất hiện trong lúc nào ?

Đáp : Thừa tình người sẽ xuất hiện khi nhìn thấy sự đau khổ của người khác, như lúc nhìn xác người khác bỏ vào quan tài, cảm động sự đau khổ vô cùng của đối phương

Kệ :

*Tình người xuất hiện lúc lụy phiền
Muốn giúp muốn khuyên muốn tạo yên
Tận độ tâm lành trong lúc khó
Vi người vì bạn muốn phần yên*

5) Montréal, 15/07/97 1 :55 AM

Hỏi : Tình người sống động ở nơi nào ?

Đáp : Thừa tình người sống động ở nơi chơn thức của hành giả, biết được sự liên hệ giữa trời đất và người lúc nào cũng sống động, thì mới chịu thực hiện căn bản tình thương và đạo đức, cảm thức chung một gốc, thì sự đối đãi mới dễ hòa đồng

Kệ :

*Hòa đồng thực hiện tự ngoài trong
Trời đất chung vui sống một lòng
Vay trả tạm thời tâm tự giác
Hóa công sống động rõ ngoài trong*

6) Montréal, 16/07/97 1 :40 AM

Hỏi : Nhơn loại nhộn nhịp tranh giành cho sự sống tại sao ?

Đáp : Thừa nhơn loại tranh giành vì sự sống là vì làm người phần hồn muốn tiến hóa qua một dạng khác thì sau khi kích động và phản động cần có một cuộc thay đổi mới, hướng về tâm linh mà tiến hóa. Biết được điều này thì sẽ không bỏ ngỡ, và sẽ trực diện với sự sống chết, tâm thức lúc nào cũng vui hành trong thanh tịnh và trật tự dù sống hay chết

Kệ :

*Bằng lòng tiến hóa rõ hành trình
Thức giác tâm tu tự giác minh
Đời đạo không còn trong bỏ ngỡ
Bình tâm tiến hóa tự mình mình*

7) Montréal, 17/07/97 2 :05 AM

Hỏi : Trời đất có gì lạ ?

Đáp : Thừa Trời đất xuất hiện muôn hình vạn trạng khác nhau nhưng đồng nhứt sống chung trong một nguyên khí của Trời Đất, trong tinh thần nuôi nấng và xây dựng, từ cọng cỏ cho đến loài người, màu nào sắc nấy phân minh, theo định luật hóa sanh sanh hóa của trời đất, nhập thế trong thực hành

Kệ :

*Cơ cấu đồng nhứt trí tâm giao
Phát triển chung hành chuyển thấp cao
Giữa đạo cùng đời trao diễn tiến
Thực hành dứt khoát tự về mau*

CÙNG ĐỌC THƠ ĐỨC THẦY

Hành trình

Hò ơi! Hiện diện nguyên linh
Người người hoan hỷ hành trình tự tu
Tình thương giải mở đắp bù
Giải mê phá chấp, hò ơi!
Giải mê phá chấp trùng tu hoài hoài.

Hò ơi! Sống động hằng ngày
Say sưa mùi đạo vui vầy cảm giao
Sống chung tương hội thuở nào
Tình thương huynh đệ, hò ơi!
Tình thương huynh đệ bước vào quý thương.

Hò ơi! Tiền bối mở đường
Dạy cho hiểu đạo hướng gương Phật Trời
Cảm thông thức giác hợp thời
Cùng chung bàn bạc, hò ơi!
Cùng chung bàn bạc rõ ơn Cha Trời.

Hò ơi! Giải quyết chuyện đời
Tập trung nguyên ý hợp thời giải mê
Chẳng còn loạn động bối bê
Vô sanh chánh gốc, hò ơi!
Vô sanh chánh gốc trở về hưởng thôi.

Hò ơi! Cứ việc thả trôi
Tùy duyên tiến hóa Diễm ngôi rõ ràng
Khai thông nguyên lý đạo màn
Tự do Thanh Tịnh, hò ơi!
Tự do Thanh Tịnh rộng dàng tiến thân./.

Lương Sĩ Hằng
Orlando, 03-02-1992

TRÍCH BĂNG ĐỨC THẦY THUYẾT GIẢNG

KHÓA HỌC : “HỘI TƯỚNG CHƠN TÂM”
Thiền viện VĨ KIÊN, 30/7/1989 (tiếp theo)

Bạn đạo:lạnh xương sống

Đức Thầy: Sao lạnh xương sống được, coi chừng cái thận yếu, nó run không?

Bạn đạo: Dạ lạnh run.

Đức Thầy: Lạnh run đó là cái thận yếu rồi đó. Phải bổ cái thận khí lại mới được. Cái thận yếu rồi; bớt tình dục, vận khí cho nó ấm lại, uống cái thuốc bổ, bổ thận khí đó, bổ thận khí, kim quy bổ thận khí, người Tàu đó, thuốc viên viên, tám viên là nó điều hòa. Nhiều khi cái thận mà nó yếu, nó làm tension lên, rồi run lên.

Bạn đạo: Bạch Thầy, tại sao mà da bụng lạnh là sao? da bụng cứ bị lạnh là sao ạ?

Đức Thầy: Da bụng lạnh, ở nhà ăn gì? Ăn chay hay ăn thịt?

Bạn đạo: Con ăn chay ạ.

Đức Thầy: Ở nhà cũng ăn chay luôn?

Bạn đạo: Dạ.

Đức Thầy: Qua đây cũng ăn chay luôn?

Bạn đạo: Dạ.

Đức Thầy: Ừ, có làm Chiêu Minh không?

Bạn đạo: Dạ thưa có, ... da bụng lạnh...

Đức Thầy: Thì bây giờ phải uống thêm cái vitamin, vitamin đủ loại vitamin... thì nó không có lạnh đâu.

Mua một chai đó. Ăn chay ở đây, ăn thiếu, thiếu chất. Con uống cái đó vô là nó hết à.

Bạn đạo: Thưa Thầy, nếu mà mình niệm, niệm Phật, mình niệm ngay đỉnh đầu, tướng Thượng Đế, thì tự động nó sẽ mở, từ dưới đây nó sẽ mở lên, lên, lên... chớ mình đâu có phải mình nhớ ngay chỗ này, đúng không Thầy? nhớ ngay chỗ đỉnh đầu mà mình...

Đức Thầy: Mình nhớ đỉnh đầu nó sẽ mở, nó nặng ở đây (trung tim chân mày). Niệm Phật đúng thì nó nặng ở đây (trung tim chân mày), rồi nó nhóm ở đây (trung tim chân mày), nó nhóm như đứa con nít bò vậy đó, rồi từ từ, hễ nó mở xong chỗ này (trung tim chân mày) thấy được xuất ra ngoài rồi á, thì nó sẽ ê chỗ này (trung tim giữa trán), đây là trung thiên. Thì cái chỗ này mà nó ê mà nó đi một đường nhẹ, phát

ra, là mình thấy nhà cửa mây đồ đẹp lắm, rồi đi lên tới trên này là Bồng Lai. Lúc đó thích nghe băng về triết, rồi bắt đầu làm thi thơ ...

Khi mà nó bước vào tới trung tim bộ đầu là Phật giới rồi, ổn định, nó bắt buộc học từ bi, thực hiện từ bi. Lúc đó thì tự động nó phải nhịn nhục. Chuyện gì nó cũng nhịn nhục hết. Mà nó nhịn nhục, nghiên cứu, sáng suốt, cái chuyện mặt và trái phải rõ rệt. Thành ra học mỗi năm nó có mỗi lên lớp, mà có nhiều người ở lại lớp cũng có nữa. Cho nên phải ráng giữ tâm thanh tịnh; cái gì cũng nhàn hạ, nhẹ nhàng, niệm Phật cũng từ từ, cái gì cũng từ từ, không có ào ào như chuyện đời được.

Bạn đạo: *Thờ Chiếu Minh mà chỗ này nó nặng...*

Đức Thầy: Nặng là tại cái gan con á, như hồi nãy giờ nói cái gan, con về uống thuốc mát cái nó hết.

Bạn đạo: *Chiếu Minh... nó nặng.*

Đức Thầy: Cái gan nó đang nóng. Chiếu Minh, con đừng kéo lên trên đó làm chi, đầy bụng thờ ra xẹp bụng.

Bạn đạo: *Con nghe, con đọc sách thấy ...*

Đức Thầy: Không, ở đây, ở đây...

Nghĩ tới cái rún thôi, nhưng mà chỉ kéo đầy bụng thờ ra xẹp bụng, còn cái Pháp Luân Thường Chuyển thì mới chú ý ở đây (trung tim chân mày)... Cho nên cái tu, nó không có cái tu hình thức ở bên ngoài, tu ở trong cái nội thức, tìm cái thanh nhẹ trong nội tâm nội thức, rồi cái ý của mình như vậy nó mới chuyển về ngũ tạng, nó quy hội, nó mới lập, nó kết hợp thành cái minh cảnh đài, nó mở ra. Phải dùng cái ý. Tu bằng trí bằng ý. Trí mình niệm Phật thì cái trí nó càng ngày càng mạnh, dựng cảm lên. Cái ý của mình phải chuyển thức - mở. Cho nên, làm cái gì nó cũng phải trật tự, thanh nhẹ. Ở bên trong cái gì cũng thanh nhẹ chứ không có làm ào ào được.

Con thờ, con sân giận một chút đi, nói năng hùng hổ nhưng mà rọi kiếng dòm lại cái mặt nó không có giá trị, thấy không? Rồi cái chuyện gì mà xảy ra, người ta xấu, người ta đối xử xấu với con chừng nào, con thương yêu họ chừng nấy, lúc đó con nhìn cái mặt họ, cặp mắt con nó sáng. Con mắt sân với cặp mắt sáng, hai cái khác. Cho nên, người tu Vô Vi mà làm Pháp Luân Thường Chuyển đúng rồi, thích nhìn cặp mắt của mình lắm, nhìn vô trong kiếng thấy, à cái tia sáng con mắt nó phóng ra. Làm Pháp Luân Thường Chuyển nó đúng, ngồi vậy đó, con thấy hơi thờ con nó ra cụm cụm mây, nhẹ tới vậy. Nó yên cái tâm.

Tu là tu sửa nội bộ, khôi óc. Mà cái sự liên hệ đó cả vũ trụ và càn khôn chứ không phải là con người đơn giản có bao nhiêu đây đâu; nếu bao nhiêu đây thì người ta chế ra, người ta bán rồi, không có ai chế được. Ông già có kiểu ông già, có cái đẹp của ông già. Người trẻ có cái đẹp của người trẻ, ... tươi tốt. Cho nên nhiều người đi sửa sắc đẹp làm hư hết. Nó, ông trời sinh như vậy để như vậy, nó có cái đẹp của nó, nó có cái cái duyên; cái duyên nó kết hợp bởi tứ đại mà, tứ đại hợp thành mà trong 3 cõi chứng giám. Thành ra cái duyên của nó tùy theo cái phước đức của nó.

Người già mà biết làm phước, mặt họ phương phi, đẹp, phúc hậu. Còn người già mà sân si, ác, bày mưu lập kế hại người này người nọ, cái mặt khác. Mặt, thấy làm người mà ai nhìn cũng giống con quỷ không phải con người, ác. Cái tần số nó chỉ hướng hạ không. Còn cái tần số nó hướng thượng, nó phương phi, tốt đẹp, người ta thấy người ta kính yêu. Cho nên nhiều người già nói: “tui già rồi tui phải đi sửa sắc đẹp”, lột da mặt, hư hết rồi, nó trật lất hết.

Phải bao, mấy chục năm mới có cái kinh nghiệm tha thứ và thương yêu. Mà trong lúc mình biết tha thứ và thương yêu thì cái gương mặt của mình nó lại trẻ măng, nó không đúng với cái điệu luận điệu pháp của Trời Đất, Trời Phật ban; thành ra họ thấy ... nói nói, không có xinh, nhìn mặt không có xinh. Như tui con tu đây là sửa sắc đẹp. Một ngày nào mà con niệm Phật được rồi, con thấy tê tê tê tê rồi con vượt cái mặt, con thấy nó sung sướng; vượt... thấy cái mặt nó hồng hào, nó sửa sắc đẹp. Hồi trước ông Tám chưa tu, mặt sân ghê lắm, bởi vì học võ, giận cái là đập liền, sau này không có, đối tượng hết trội, mặt mày đôi hết trội.

Hồi đó cứ tưởng ông Thích Ca mãi, mà muốn nói đạo cho người ta nghe, thấy cái pháp này hay muốn đi ra nói cho người ta nghe, không ai nghe. Họ nhìn mình là họ ghét rồi, nói: “buôn bán thì nói chứ tu, tu cái gì? Cha mà tu, nói bậy”, rồi mới về, mới tưởng tới ông Thích Ca: “Xin Ngài cho con cái mặt giống Ngài một chút đi”, nói cho tui nó nghe, ... Cái ông bắt trưa thiên, tôi hay thiên 12 giờ trưa, cái mặt úp ở dưới cái sàn, cái tay cứ vượt... vượt... vượt... cứ vượt vậy đó, rồi lần lần lần lần dòm, dòm, thấy, mình thấy...à... cặp mắt từ bi, thấy dễ thương. Mà cả ngày cứ nghĩ ông Thích Ca trên đầu. Đi bộ từ Chợ Lớn xuống Đa Kao nghe ông Tư giảng, mình nghĩ, người ta đi tìm ông Thích Ca còn xa hơn, cứ việc đi, đi tới. Rồi con mắt nó sáng ra, rồi về dòm thấy cái đèn bạch lập mà mấy bà thờ thổ thần, thấy cái bóng, thấy cái cây bạch lập, thấy cái bóng riêng nữa, rồi nhìn cái cửa sổ thấy cửa sổ khác nữa, thấy nó có cái còi kia nữa, lúc đó mình mới cảm thức.

Rồi sau mới ngồi thiền, ngồi thiền vậy, thấy một cô gái đẹp thiệt đẹp, mà ở trần truồng, mà tay ngọc ngà dễ thương. Nhìn vậy... nhìn vậy... Ngồi thiền đối diện với cái vách tường mà cứ thấy cô gái đẹp thiệt đẹp, ở thế gian không có. Rồi từ đó cứ nhìn nhìn nhìn nhìn nhìn... thấy bên sông bên kia, À, trong thức mình nói, đây là cái sông Bì Ngạn. Bên kia họ ngoác mình qua. Mấy cô tiên họ ngoác mình qua. Lúc đó là thấy sung sướng lắm nhưng mà tự nhắc mình không nên mê, không nên mê đàn bà, trong cái tâm nó không chịu, nó không chịu qua. Rồi sau này qua tới bên đó rồi, gặp, cũng không có, cái tâm không có động. Mà thật sự họ đẹp hơn thế gian nhiều lắm, đẹp lắm lắm! Nhưng mà cái đẹp đó là cái đẹp thanh để cảm hóa tâm thức của mình tu tiên, cái đẹp không phải cái đẹp quyến rũ cho mình hướng về dâm dục, nó có hay đặc biệt ở chỗ đó. Gặp biết bao nhiêu cô mà có cái gì bậy đâu, toàn là hướng độ mình tu thôi, nó hay ở chỗ đó. Cho nên hồi đó, ngày đêm rồi thì cứ ngồi thiền cho nên bị chửi quá chừng. Gia đình ghét, không ai ưa, đi ngang là họ vả bạt tai rồi, không ai ưa. Ngồi gì mà ngồi ngày ngồi đêm - sung sướng lắm. Rồi mình chỉ biết cảm ơn họ thôi, lấy oán làm ân, họ hướng độ mình. Họ đánh bạt tai, mình cũng thấy rõ là họ thương yêu mình quá, họ mới đánh, họ không muốn cho mình tu, chớ không phải họ ghét người tu. Họ thương. Họ sợ mình tu - điên, họ mới đánh bạt tai.

Thành ra cái tu khai mở tâm thức siêu đẳng nó khác hơn người phàm. Mà phải có hành mới nói được, không hành không nói được. Cho nên, Vô Vi phải thực hành, không nên dụng lý thuyết nói tùm lum rồi dẫn sai khối óc của mình. Phải thực hành theo khả năng. Mình ở đời không có tiêu xài nhiều. Người tu không có xài bậy. Thì có tiền mình cứ làm phước, không sao, làm phước sẽ được phước, rồi lo tu thiền, lo làm việc, lo tu thiền thì đời đạo song tu, hai bên phước đức đều có, cân đều thì cái nạn tai nó không có đến với mình.

Cho nên ông Tám 67 tuổi, ông Tám còn thêm đi làm phước. Đi đây đi đó là làm phước, nói chuyện này giờ là làm phước. Thêm lắm! Cái đó là cái căn bản của người đạo phải làm, phải nói, phải giúp đỡ người ta, nói chuyện thay vì cho người ta ăn uống no rồi người ta bệnh ruột, bệnh gan, mà cái này nói nghe rồi họ không có bệnh gì, họ khoẻ mạnh.

Bạn đạo: Thưa Thầy, như Thầy mới vừa nói, khi mà thấy người đàn bà trần truồng như vậy thì làm sao mình kèm chế được?

Đức Thầy: Kèm chế được. Bởi vì, khi người ta như vậy mà người ta tỏa cái thanh quang cho mình, cái tâm mình không có nghĩ về tình dục. Không! Thật! Không có một chút dơ bẩn gì về tình dục. Mà mình nghĩ, sao tay ngọc ngà đẹp như vậy! Vậy thôi, nó tưởng nhớ, mà nhớ cái cảnh đó là cảnh thanh nhẹ, mà nhớ tới là cái óc nhẹ nhàng, không có nghĩ về cái tâm dục.

Bạn đạo: Thưa Thầy, như lúc đó thì cái trình độ của Thầy cao rồi. Thì như trình độ của chúng con còn...

Đức Thầy: Thì trình độ anh có anh mới được thấy chớ. Không có trình độ làm sao cho anh thấy được. Khi mà thấy được cái đó rồi, đó mà anh nghĩ về tình dục, không có!

Bạn đạo: Nhưng thưa Thầy, bây giờ tụi con là đàn ông, đi ra ngoài đường thấy cô gái đẹp mà nghĩ tới tình dục, làm sao mà mình kèm chế được? Nhiều khi niệm Phật cũng không có, cũng không có đi nữa.

Đức Thầy: Cái cần, cái đó là, niệm Phật chớ, đi chớ sao không đi. Mình - con người có học, có tri thức, có gia cang, mình phải xét lại mình, dòm lại mình liền, đừng có dòm người đó nữa. Tại sao mà còn vậy? Mình hỏi tụi nó. Lục căn lục trần chớ không phải phần hồn đâu. Tới cái nó ồn ồn lên: “đó, đẹp lắm đó”. Mà ông chủ nhân ông chấp nhận thì nó kéo Chủ nhân ông đi dự hội. Mà Chủ nhân ông hỏi: “chớ tụi bây muốn gì?” Nó trả lời... Rồi... rồi... rồi sao? đẹp rồi sao? Đặt câu hỏi: “đẹp rồi sao? Bây giờ mà nói cái đẹp tao nghe coi. Rồi mà lấy được người ta không? Mà lấy được người ta, mà nuôi nổi không?” Hỏi một chap cái nó tiêu à. Đặt câu hỏi nó tiêu à, chắc chắn như vậy. Anh cứ đặt câu hỏi tới là nó tiêu.

Còn trên kia khác. Trên kia anh thấy cái gì cũng là độ, mới là hay. Tâm không có nghĩ bậy. Cứ việc đặt câu hỏi, bất cứ một cái chuyện gì, cứ đặt câu hỏi: “rồi, rồi sao, rồi rồi sao?” Thét rồi là nó lui, nó lui rõ ràng, anh mới chia ra hai khối. Hồn làm chủ lục căn lục trần. Lục căn lục trần phải thừa lệnh của hồn. Khi mà lục căn lục trần phục rồi, thừa lệnh của hồn, không bao giờ có sự dâm dục trong nội tâm. Còn thả lỏng thì nó thêm á. Lục căn lục trần nó thêm rồi Chủ nhân ông phân ra không nổi, rồi tưởng là Chủ nhân ông chạy theo đúng luật, đúng đường lối, rồi làm bậy; làm bậy rồi mới biết, ăn năn. Cho nên, niệm Phật được rồi mới đặt được câu hỏi cho lục căn lục trần. Ráng niệm Phật rồi đặt câu hỏi ! (còn tiếp)

Đề tài suy gẫm

Ý niệm nghi ngờ do đâu?

Ý niệm nghi ngờ đó là lục căn lục trần nó ở tầng số thấp, ô trược, nó phải nghi ngờ. Nó nói: “Tôi tắm như thế này mà chừng nào tui ra được?” Không! Chúng ta phải giữ trì chí; đó là đức tin của chúng ta: chúng ta tin rằng, chúng ta sẽ từ cái tối này sẽ vượt ra cái ánh sáng vô cùng! Thấy rõ ta có khả năng đi chứ không phải ở đây, vì ta nhận định rõ ràng, ở đây không có thể ai, không có một người nào in chúng ta ra và sáng tạo chúng ta ra được đây; chỉ có Thượng đế, chỉ có cái cõi Hư Không Đại Định mới sản xuất được cái nhóm động loạn này; và từ cái nhóm động loạn này mà cảm thấy rằng muốn về quê hương thì phải trở về với thanh tịnh.

TV Vĩ Kiên, Khóa Học Đặc Biệt B: Hòa - Nhẫn Tính 27/5/86

Thông báo video & Audio Tuần Lễ 41, 10-08-2023

1. Ban video xin được giới thiệu tới Quý Vị băng chung thiên tuần này:

Chung Thiên đêm đầu tại Đại Hội Tâm Thức Dồi Dào 2023

<https://youtu.be/5ABHDzop4kg?si=wzou-hRh8i3ueQfM>

Để có thể nghe trọn vẹn Lời Đức Thầy giảng mà không bị quảng cáo nhảy vô thì Quý Vị nhấn Pause rồi nhấn vô đường link màu xanh sau chữ voviaudio.

2. Ban video xin được giới thiệu tới Quý Vị video tuần này:

Tang Lễ Đức Thầy 2009

<https://youtu.be/t48zzmuW48c>

[0:00](#) Tang Lễ Đức Thầy

[00:00:20](#) Ngày 1, Sep 30-2009: Tang Lễ

[00:16:05](#) Ngày 2, Oct 1-2009: Tang Lễ

[00:34:07](#) Ngày 3, Oct 2-2009: Tang Lễ và Hòa Táng

[00:46:39](#) Điều Văn; Huỳnh Minh Bảo, Phan Cao Thăng, Trịnh Quang Thắng, Nguyễn Trí Vượng

[01:22:18](#) Ngày Nhận Tro

[01:24:25](#) Đại Lễ Rải Tro - Thụ Táng

[01:33:57](#) Lời Giả Từ - Huỳnh Minh Bảo - Phan Cao Thăng

3. Xin mời Quý Vị nghe lại nhạc

Thầy Tôi

<https://youtu.be/XguN7iXhme8?si=X-E2e2b9t7dM7xky>

Ban video kính mời

THƯ TỪ LAI VẮNG

S 5 , ngày 29 tháng 5 năm 1995

Kính Thầy,

con có đôi lời chào Đức Thầy và xin Thầy cho con đường
sáng để đi.

Thưa Thầy,

Thầy là Đấng từ bi minh triết. Lời giảng của Thầy cao
siêu, những chúng con nhiều Ban Đạo chưa thấu triệt. ngoài đời
mọi người chưa sợ, còn tranh đấu, hưởng thụ tiền, tiền, danh vọng
tam bô.

Kính Thầy,

Ban Đạo San Jose, con lo sửa tánh. Thiên đấng hợp hàng
tuần. các Ban Đạo dần trở về Việt Nam đạo đức lương lai,
về lo về đường Đạo. Riêng con ước mong đóng góp một tay, cả tạo
của Thầy.

Kính Thầy, con đang đi làm tạm thời hàng IBM tại San Jose.
cố gắng lo và thu xếp 1977 về ở tại Việt Nam và tạm dùng
độ hành đến Việt Nam mến yêu về Đạo. xin Thầy chiếu diển và
chúng tâm con. con ngày, sáng làm thuê giúp mọi người, sống họ
hương về Đạo, dần đi làm. tại TW. gặp nút lo xong họ nên
thực hết, để đi về quê mẹ.

Kính chúc Thầy an tâm khỏe mạnh. con rất kính phục việc
lành hy sinh của Thầy. xin Thầy cho con là học y kiến về hướng
đi và tu học sâu cho đạt pháp.

Kính Thầy yêu,

con K

(47)

Atlantic city, ngày 12/6/95

Q K ,

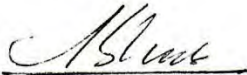
Thầy đã vui nhận được thư con đề ngày 29/5/95 diễn tả nỗi niềm quên mình muốn sớm đắc đạo. Điều này nằm trong mỗi tâm tình của con người tu học.

Quên khai thác lấy chính mình, đang ngự trong một khối óc thần kinh của trời đất ân ban, thiếu thanh tịnh làm sao khai sáng được chơn hồn mà tiến hóa. Sự hiện diện của con hiện tại, con không bao giờ dự liệu trước được. Vậy cần gì phải dự trừ về VN, mau hay chậm. Chỉ lo tu sửa theo chiều hướng tâm linh, hưởng thượng hội tụ thì sẽ có một ngày tốt đẹp. Đó là đường hướng của Vô Vi, ngược lại với đường hướng này thì chỉ có tranh đua thù hận, tao khổ mà thôi. Người tu Vô Vi cần sự thanh tịnh và sáng suốt, tự phán xét lấy chính mình mà hành triển, chứ không cần nhờ đỡ bất cứ một ai trong lúc ta không chịu thực hành.

Ở đời chứng nghiệm rất rõ rệt những gì ta làm được mới vui. Người khác làm được là chuyện của chính họ. Chúng ta không có quyền can dự vào việc của người khác. Đó là người chơn tu. Thành tâm tu học cũng sẽ có ngày vinh quang trong thanh tịnh.

Chúc con vui tiến.

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng,

Báo Cáo Tài Chánh Đại Hội Vô Vi Quốc Tế Kỳ 39

« Tâm Thức Dồi Dào »

Pullman Phuket Arcadia Resort

20.09.2023 – 27.09.2023

Ngày 6 tháng 10 năm 2023

Kính gửi toàn thể quý bạn đạo tham dự Đại Hội,

Trước tiên, chúng con thành tâm ghi ân Chư Vị Bề Trên, Đức Tổ Sư, và Đức Thầy, đã luôn quang chiếu cho chúng con tràn đầy thanh quang điển lành trong suốt thời gian Đại Hội.

Sau 4 năm dài vắng bóng Đại Hội, bạn đạo gặp nhau thật mừng rỡ, thân thương, với bao kỷ niệm đầy ắp trong lòng mọi người. Nhìn lại từng khuôn mặt bạn đạo, chúng tôi không khỏi vừa vui vừa nao nao trong lòng vì dòng đời trôi quá mau, và ai ai cũng không tránh được dấu vết thời gian. Tuy nhiên, tất cả bạn đạo đều rất vui được hưởng lại không khí những ngày Đại Hội thanh nhẹ, và lâu lắm rồi, đàn con Vô-Vi mới có cơ hội cùng nhau tham thiền, tu học, niệm Phật trong luồng thanh điển du dương, và giải bỏ ưu phiền để lắng mình trong biển yêu của Thượng Đế.

Cảm ơn tất cả quý bạn đạo đã phát tâm phục vụ trong tinh thần vô quái ngại, trẻ già hỗ trợ cho nhau, thật vui trong mỗi tình thâm của đại gia đình Vô-Vi. Bạn đạo đã hưởng thêm một ngày du ngoạn thật đặc biệt. Đài tin tức khí tượng đã tiên đoán giông tố, nhưng kỳ lạ thay, chúng tôi đã được viếng thăm các đảo trong vịnh Phang Nga an toàn, tắm biển chung dưới làn nắng ấm, chia sẻ nước dừa tươi thật ngọt ngào tình bạn đạo, và trên mọi chiếc thuyền, bạn đạo đều vui nhộn, như đàn trẻ con học trò, không còn tuổi tác thời gian. Đoàn xe buýt đi tour City cũng rất vui. Đặc biệt được ngắm cảnh trên đồi Promptheap cape với cảnh biển bao la thoáng mát, và ai ai cũng tay xách nách mang những sản phẩm địa phương của Thái để làm quà cho thân nhân sau khi ghé phố Central Phuket. Yêu chuộng nhất là dầu Thái Lan, thuốc dán Tiger Balm, trái cây khô, v..v...

Sau đây là bản báo cáo tài chánh cập nhật hóa sau khi chúng tôi nhận được các hoá đơn sau cùng của các dịch vụ liên quan đến Đại Hội.

I. Tổng kết THU:	341,744 USD
II. Tổng kết CHI PHÍ:	-339,363 USD
III. Còn:	2,381 USD**
** Số tiền dư 2,381 USD sẽ được sử dụng cho quỹ đại hội 2024	
Chi phí gồm có:	
1. Chi phí Khách Sạn (Phòng ngủ bao gồm ăn sáng, 3 bữa ăn trưa và 3 bữa ăn chiều trong khách sạn,	260,081 USD

	buổi cơm chiều đặc biệt chào đón bạn đạo ngày 22.09., buổi cơm chiều chia tay ngày 26.09., chi phí thuê các phòng họp chánh và phòng nhỏ tập dợt văn nghệ, tiền tips cho nhân viên khách sạn khiêng hành lý, nhân viên dọn dẹp phòng ngủ, v..v...)	
2.	Chi phí chuyên chở bạn đạo (bao gồm mướn xe van, xe bus, xe tải hành lý, tiền tips cho tài xế, phụ tá khiêng hành lý, v..v...)	15,183 USD
3.	Chi phí thuê xe bus du ngoạn, thuê 4 chiếc thuyền đi biển riêng biệt cho bạn đạo Vô Vi, tổng cộng 7 chiếc xe bus đi tour và hướng dẫn viên du lịch, tiền tips cho nhân viên phục vụ v..v...	27,806 USD
4.	Chi phí thuê nhân viên kỹ thuật âm thanh, ánh sáng, dụng cụ âm thanh, ánh sáng trong hội trường, thuế carnet chuyên chở máy móc sang Phuket, v..v...	25,272 USD
5.	Chi phí Đại Hội linh tinh (ấn loát cầm nang, bảng tên, bưu phí, trang trí hội trường, bông hoa, quà USB đại hội v..v...)	11,021 USD

Chúng con xin đánh lễ Đức Thầy trong tâm, và thành thật cảm ơn tất cả quý bạn đạo.

Xin hẹn tái ngộ cùng quý bạn tại Đại Hội “Tâm Thành Tự Thúc” 2024 tại Bali, Indonesia.

Kính thư,

BTC Đại Hội Vô Vi Quốc Tế

BẢN TƯỜNG TRÌNH của Ủy Ban Tổ Chức Bầu Cử Hội Trưởng Hội Ái Hữu Vô Vi Hoa Kỳ

Ủy Ban Tổ Chức Bầu Cử (UBTCBC) Hội Trưởng (HT) Hội Ái Hữu Vô Vi Hoa Kỳ (HAHVVHK) trân trọng kính tường trình về buổi Lễ Ra Mắt các Ứng Cử Viên tranh cử chức vụ Hội Trưởng HAHVVHK nhiệm kỳ 2024-2026.

Như đã thông báo từ trước, buổi lễ nói trên dự trù bắt đầu từ 10 giờ sáng ngày 01/10/2023 tại Trụ Sở Xây Dựng Vô Vi (TS XDVV), nhưng mãi đến 10 giờ 30 sáng, buổi lễ vẫn chưa bắt đầu vì có tất cả ba (3) Ứng Cử Viên (UCV), mà chỉ có hai (2) UCV là chị Lê thị Lệ Hoa và anh Vũ Michael Long có mặt, còn UCV thứ ba là anh Đỗ Khanh lại vắng mặt. Mãi đến 10 giờ 35 UCV Đỗ Khanh mới xuất hiện sau khi được một thành viên trong UBTCBC, là chị Lê Xuân An, gọi điện thoại nhắc nhở.

Buổi lễ sau đó đã bắt đầu tiến hành qua hai phần:

- 1/ Các UCV lần lượt trình bày về cá nhân của mình và các dự định trong tương lai nếu đắc cử chức vụ Hội Trưởng.
- 2/ Các bạn đạo hội viên lần lượt đặt câu hỏi đến từng UCV, hoặc cho cả ba UCV. Trong phần này, có nhiều câu hỏi liên quan về phương cách tu hành của UCV, hoặc giải tỏa các thắc mắc về phương tiện truyền bá, phát triển Pháp Lý Vô Vi ra cộng đồng.

Quý bạn đạo nào không đến được TSXDVV để tham dự buổi lễ, có thể vào mục “Thông Báo Video & Audio Tuần Lễ 41, 8-10-2023” trong cùng số Tuần Báo PTDĐN này tìm bấm vào đường link của video liên hệ (dài trên 2 tiếng đồng hồ) để theo dõi đầy đủ chi tiết hơn.

Buổi lễ được chấm dứt vào lúc 1 giờ 10 trưa trong sự vui vẻ, thỏa mãn của hầu hết bạn đạo hội viên có mặt, vì đã từ lâu Hội AHVVHK mới tổ chức được cuộc bầu cử chức vụ Hội Trưởng một cách công khai, minh bạch, trật tự, và công bằng theo đúng nguyên tắc ĐỒI ĐẠO SONG TU của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp do Đức Ông Tám truyền bá.

Trân trọng kính tường trình.

Link Lễ Ra Mắt các Ứng Cử Viên

<https://youtu.be/YtWNSZEIzQo>

Ủy Ban Tổ Chức Bầu Cử Hội Trưởng HAHVVHK

Westminster, ngày 3 tháng 10 năm 2023

Hướng tâm cầu nguyện

Kính xin quý bạn đạo hướng tâm cầu nguyện cho cụ bà Đỗ thị Sinh – là thân mẫu của bạn đạo Hà Ngọc Quang (Montreal, Canada) và bạn đạo Hà Tu Hiền (Virginia, Hoa Kỳ).

Cụ sinh ngày 23 tháng 11 năm 1934, từ trần lúc 8 giờ 45 sáng ngày 5 tháng 10 năm 2023 (nhằm ngày 21 tháng 08 năm Quý Mão) tại Virginia, Hoa Kỳ, hưởng thọ 90 tuổi, được siêu thăng tịnh độ.

Gia đình Hà Ngọc Quang và Hà Tu Hiền chân thành cảm ơn quý bạn đạo.

Thiền viện Hội Tự Tâm Linh Cùng Tiến Tới (Jolicoeur) kính báo.